

תמונות הווידאו בשני ימים: מכינסה כסף לקופה בנוכחות לקוחה, מוציאה כסף ומחביאה אותו

שהוא צילם בווידיאו. הוא התחיל להסביר לי שהוא שכר אנשים שיטפלו בי ויחתכו אותי וגם את הורי. בסוף אני חתמתי על מיסמך שהוא האמת, שגנבתי כמה מאות שקלים. הוא אף פעם לא ביקש שאני אישית אחזיר לו את ה-120 אלף דולר, כי הוא יודע שאני לי. אחרי כל האיומים באו גם רודר שלסקי וראובן ארמוני ועוד אדם אחד, ובנוכחותם אני עשה את עצמו כאילו אני הסכמתי לחתום מיומתי, ולא שהוא היכה אותי. אני היכה אותי קודם ביד ימין שלו על הפנים שלי ביד פתוחה, סטירות-לחי. בהתחלה צעקתי „שושי“ אבל אני אמר שהיא הלכה.

ידעתי שלאבי יש אקדח ברסיון, שושי סיפרה לי שהוא אפילו ישן איתו. אמרתי לו שאני מסכימה לחתום על כל מה שהוא רוצה. אז הוא הרים טלפון אלחוטית ואמר למישהו שאני מסכימה, ולא צריך לעשות עוד משהו. אחר-כך הוא קרא לאחיו ולשותף שלו לבוא. ביקשתי ללכת לשתות מים, והוא הלך איתי למטה עם האקדח ונתן לי לשתות. חששתי שאם אעשה משהו פזיז הוא ישתמש באקדח. עלינו בחזרה וחיכינו עד שהגיעו יתר השלושה. אני הכרתי אותם, אבל בערב הזה הם נראו ממש מפחידים. הם רצו שאחתום על ה-120 אלף דולר, ורודר הראה לי איך אני נרדאת בווידיאו פותחת את הקופה, לוחצת על ה-00, ומוציאה את הכסף. לחתום על הוראה כזאת רק בן-אדם מטומטם יכול. ראיתי שהם לא בדיוק יודעים לנסח את הדבר, אז הטיתי אותם קצת לכיוון שלי, ובסוף כתבתי מה שכתבתי מבחינת הסכום ומבחינת הזמן.

כאשר הגיעו יתר שלושת האנשים כבר לא הייתי כל-כך מבוהלת, הרגשתי שמהוה דראסטי לא יקרה בנוכחות שלושה עדים. אחר-כך ביקשתי להתקשר לאמי, כי היא דואגת לי אם אני מאחרת הביתה. בהתחלה הם לא נתנו לי להתקשר, כי אמרו ששושי כבר התקשרה אליה וסיפרה שהלכת לקנות עוגיות ליום-הולדת. אחר-כך הם בעצמם התקשרו להורי ואמרו שישלחו מכונית להביא אותם. ראובן ורודר נסעו להביא את הורי במכונית שלהם, למרות שלאבי יש מכונית. כשריכרו עם אבא שלי, הירשו לי לרבר אתו, בתנאי שלא נדבר רוסי בנינו. אמר עבר כמה זמן והם הביאו את הורי. אני אשה חולה ונכנסה ללחץ. אני ארמוני שוב פעם התחיל לצעוק שאני גנבתי 120 אלף דולר. אמרתי לאבא שלי. שיש להם אקדח והיכו אותי, ושלא יתנגד לשום דבר. אבא

מתלוננת ויקטוריה דרש

רוצה להתגייס לאש"ף. פתאום הוא התחיל להכות אותי, הוציא אקדח והתחיל לאיים עלי. הוא צעק שהרסתי לו את המיטפתה ואת הבית, שגנבתי את הכסף של הדירה שהם מכרו בקיראון, 120 אלף דולר. ראיתי איש חצי לא-שפוי, והחלטתי להת'נהג כהתאם. אמרתי לו „תירגע“ ביקשתי שיסביר לי על מה הוא מדבר, כי זה כמו להגיד שגנבתי מיליון דולר. אמרתי בסדר, רק תירגע, אל תיגע בי, אני אחתום לך על מה שתרצה. הרגשתי פחד לא-נורמלי. ליד הראש שלי היה אקדח, וביד השנייה הוא היכה אותי. אני בן-אדם כזה שבמצב-לחץ אני מאוד שקטה. זה הפתיע אותי, שמתחילים בצורה כזאת להאשים אותי. ואז הוא הראה לי את הסרט

מאות שקלים. הודיתי, ודנו אותי לפיקוח קצין מיבחן למשך שנה. ביום המיקרה גמרתי את העבודה כחנות ויצאתי עם שושי, בעלת-החנות. בעלה היכה לנו באוטו לקחת אותי הביתה. לפעמים אני הולכת הביתה ברגל, כי זה קרוב ולפעמים היו לוקחים אותי הביתה, כי זה ברור. פתאום אבי נזכר ששכח לסגור את הגז בבית. הוא אמר שקודם ניסע אליו, נסגור את הגז ואחר-כך ניסע אלי, ובאותה הזדמנות אראה את הבית שלהם, שטרם ראיתי כי היה בית חדש. נכנסתי הביתה. בדרך-כלל היו שם ארבעת הילדים שלהם, אבל הפעם הם לא היו בבית. שושי הראתה לי את הדירה ואחר-כך עליתי עם אבי למעלה, לסלון, ושושי נשארה להכיין קפה. כך הבנתי. התיישבתי על הספה, וש'אלתי את אבי, שהחליט אז לגרול זקן, אם הוא

ויקטוריה. הוא איים עליה בצעקות, סטר כפי-ניה, היפנה אקדחו אל ראשה, וכתוצאה מה'מכות נותרו סימנים על פניה של המתלוננת. הוא גם אמר לה שאם תסרב לחתום, יפנה למיטרה, והיא לא תזכה להגיע לכלל, כי הוא ידאג „שיטפלו בה“, והוא שכר אנשים שיפגעו בה ובהוריה.

כאשר הובאו הוריה של ויקטוריה לוילה, דרשו מהם התחייבות לסלק את חובה של הבת בסך 192 אלף ש"ח, ולבוא עימם למחרת לעורך-הדין כדי לחתום על ההתחייבויות. כתוצאה מהפחד נתן האב לנאשמים צ'ק על הסך שדרשו, וכן את דרכוני המיטפתה. למחרת פנו ויקטוריה והוריה למיטרה והתלוננו.

הוראות החיקוק שעל פיהן הם נאשמים: (1) סחיטה בכוח, שהביאה לכלל מעשה, סעיף 427 (א) לחוקהעונשין. (2) סחיטה באיומים, שהביאה לכלל מעשה, סעיף 428 לחוקהעונשין. (3) תקיפה הגורמת חבלה של ממש, עבירה על סעיף 380 לחוק הנ"ל.

עדות המתלוננת

ויקטוריה דרש, 25, עולה חדשה מרוסיה, יפהפיה בלונדית, הלומדת ב'אוניברסיטת בר-אילן לתואר שני במיק'צוע לימודים קלאסיים. היא בת יחידה לאב מהנדס ואם עקרת-בית. מייד אחרי השרות הצבאי התחילה ללמוד באוני'ברסטיה, והיא בבת-עינים של הוריה, הנותנים לה את כל צרכה. הם משלמים את שכר-הלימוד שלה ונותנים לה כסף למחייה ולבגדים.

בשנתיים האחרונות עבדה ויקטוריה במיטרה חלקית בחנות של מיטפת ארמוני בקיראון, סמוך למקום מגוריה בניבעת-סביון.

אחרי העימות בוילה, שם ראתה את סרט-הווידאו שבו היא גונבת מהחנות, הודתה ויקטוריה בגניבת מאות אחדות של שקלים במשך חודשיים ימים. היא נשפטה בבית-מישפט השלום בתל-אביב ונידונה למיבחן.

להלן תמצית עדותה בתיק ה'סחיטה'.

ב'בדיקת שנתיים' בחנות נעני סקרונל. היה לי מישפט על שגנבתי מהם כמה